

PLE DE LES CORTS

El Ple de Les Corts, en la sessió del dia 20 d'octubre de 2010, ha debatut el text de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la descongelació de les pensions, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 65.434).

Finalment, d'acord amb el que hi ha establert en l'article 162 del RC, ha aprovat el text de la proposició no de llei incorporat en la resolució següent:

RESOLUCIÓ

1. Les Corts acorden instar el Consell perquè aquest, al seu torn, inste el govern de la nació a descongelar les pensions i prendre les mesures oportunes perquè els pensionistes recuperen el poder adquisitiu.

2. Que del grau del compliment d'aquest acord es reta compte a Les Corts en el termini de tres mesos.

Palau de Les Corts
València, 20 d'octubre de 2010

La presidenta
María Milagrosa Martínez Navarro

La secretària primera
María Fernanda Vidal Causanilles

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei, de la Generalitat, de relacions familiars dels fills i filles els progenitors dels quals no conviuen (RE 66.827)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunió del dia 26 d'octubre de 2010, ha acordat tramitar el Projecte de llei, de la Generalitat, de relacions familiars dels fills i filles els progenitors dels quals no conviuen (RE 66.827).

D'acord amb el que disposen els articles 111 i 112 del RC, s'ordena la tramesa a la Comissió de Governació i Administració Local i la publicació en el *Butlletí Oficial de Les Corts*.

Els diputats i les diputades i els grups parlamentaris disposen d'un termini de 15 dies hàbils, comptadors a partir de l'endemà de la publicació en el BOC, per a la presentació d'esmenes.

Finalment, d'acord amb l'article 116.1, durant aquest termini, els grups parlamentaris podran presentar propostes de nomenament de ponents, segons el nombre que amb caràcter general haja estat determinat per la Mesa de Les Corts.

Palau de Les Corts
València, 26 d'octubre de 2010

La presidenta
María Milagrosa Martínez Navarro

PLENO DE LES CORTS

El Pleno de Les Corts, en la sesión del día 20 de octubre de 2010, ha debatido el texto de la Proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre la descongelación de las pensiones, presentada por el Grupo Parlamentario Popular (RE número 65.434).

Finalmente, de acuerdo con lo establecido en el artículo 162 del RC, ha aprobado el texto de la proposición no de ley incorporado en la siguiente resolución:

RESOLUCIÓN

1. Les Corts acuerdan instar al Consell para que este, a su vez, inste al gobierno de la nación a descongelar las pensiones y tomar las medidas oportunas para que los pensionistas recuperen el poder adquisitivo.

2. Que del grado del cumplimiento de este acuerdo se rinda cuenta a Les Corts en el plazo de tres meses.

Palau de Les Corts
Valencia, 20 de octubre de 2010

La presidenta
María Milagrosa Martínez Navarro

La secretaria primera
María Fernanda Vidal Causanilles

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley, de la Generalitat, de relaciones familiares de los hijos e hijas cuyos progenitores no conviven (RE 66.827)

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del día 26 de octubre de 2010, ha acordado tramitar el Proyecto de ley, de la Generalitat, de relaciones familiares de los hijos e hijas cuyos progenitores no conviven (RE 66.827).

De acuerdo con el que disponen los artículos 111 y 112 del RC, se ordena la remisión a la Comisión de Gobernación y Administración Local, y la publicación en el *Boletín Oficial de Les Corts*.

Los diputados y las diputadas y los grupos parlamentarios disponen de un plazo de 15 días hábiles, contadores a partir de la día siguiente de la publicación en el BOC, para la presentación de enmiendas.

Finalmente, de acuerdo con el artículo 116.1, durante este plazo los grupos parlamentarios podrán presentar propuestas de nombramiento de ponentes, según el número que con carácter general se haya determinado por la Mesa de Les Corts.

Palau de Les Corts
Valencia, 26 de octubre de 2010

La presidenta
María Milagrosa Martínez Navarro

PROJECTE DE LLEI, DE LA GENERALITAT, DE RELACIONS FAMILIARS DELS FILLS I FILLES ELS PROGENITORS DELS QUALS NO CONVUIEN

Exposició de motius

La reforma de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana duta a terme mitjançant la Llei Orgànica 1/2006, de 10 d'abril, va suposar importants modificacions que no sols permeten la consecució de majors cotes d'autogovern, sinó que també garanteixen una major qualitat de vida per a tots els ciutadans i les ciutadanes de la Comunitat Valenciana.

En virtut d'aquesta reforma, que va comportar un salt qualitatiu en matèria competencial, es va atribuir competència exclusiva a la Generalitat, en l'article 49.1.2.^a, per a la conservació, desenvolupament i modificació del dret civil foral valencià. En l'exercici de la competència adés esmentada es va aprovar la Llei 10/2007, de 20 de març, de la Generalitat, de Règim Econòmic Matrimonial Valencià, modificada per la Llei 8/2009, de 4 de novembre, de la Generalitat, el primer pas en un camí la meta final del qual és l'elaboració d'un futur Codi de dret civil foral valencià que englobe les distintes lleis que s'hi promulguen.

La preocupació creixent per assegurar el més correcte i adequat desenvolupament de l'interès superior de cada menor davant les situacions de crisi familiar, ve sent especialment sentida en la nostra societat. I, de manera particular, hi ha una demanda creixent perquè, en els casos de ruptura o no convivència entre els progenitors, la convivència amb els fills i filles comuns faça compatible aqueix principi fonamental de l'interès superior de cada menor, amb el principi d'igualtat entre els progenitors i amb el dret de cada menor a conviure amb ambdós, tal com va ser proclamat per la Convenció sobre els Drets del Xiquet, de 20 de novembre de 1989, ratificada per Espanya el 30 de novembre de 1990.

El legislador autonòmic valencià ja va ser sensible a aquesta demanda social quan va promulgar la Llei 12/2008, de 3 de juliol, de la Generalitat, de Protecció Integral de la Infància i l'Adolescència de la Comunitat Valenciana. En l'article 22 va configurar el sistema de principis i valors que ara es plasmen en l'articulat de la present llei, en els termes següents:

1. Principi de coparentalitat: «Els poders públics vetllaran per la protecció del principi de coparentalitat en l'atenció i educació dels menors, i garantiran el dret d'aquests per tal que ambdós progenitors participen per igual en la presa de decisions que afecten els seus interessos».

2. Dret de cada menor «a créixer i viure amb els seus pares, si ambdós manifesten voluntat i aptitud per a la criança, tot procurant en els casos de separació dels progenitors una convivència igualitària amb ambdós».

3. Dret de cada menor, separat d'un progenitor, «a mantenir relacions personals i contacte directe amb ambdós progenitors de mode regular».

4. Dret de cada menor «a mantenir relació amb els seus germans, avis i la resta de parents pròxims o acostats».

5. En el compliment d'aquests drets prevaldrà sempre el major interès de cada menor i la incidència en el seu desenvolupament psicològic i social.

La present llei assumeix plenament els pressupostos abans esmentats i, per a garantir-los adequadament, considera necessari fer conscients els progenitors sobre la neces-

PROYECTO DE LEY, DE LA GENERALITAT, DE RELACIONES FAMILIARES DE LOS HIJOS E HIJAS CUYOS PROGENITORES NO CONVIVEN

Exposición de motivos

La reforma del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana llevada a cabo mediante la Ley Orgánica 1/2006, de 10 de abril, supuso importantes modificaciones que no sólo permiten la consecución de mayores cotas de autogobierno, sino que también garantizan una mayor calidad de vida para todos los ciudadanos y las ciudadanas de la Comunitat Valenciana.

En virtud de esta reforma, que comportó un salto cualitativo en materia competencial, se atribuyó competencia exclusiva a la Generalitat, en el artículo 49.1.2.^a, para la conservación, desarrollo y modificación del Derecho civil foral valenciano. En el ejercicio de dicha competencia se aprobó la Ley 10/2007, de 20 de marzo, de la Generalitat, de Régimen Económico Matrimonial Valenciano, modificada por la Ley 8/2009, de 4 de noviembre, de la Generalitat, el primer paso en un camino cuya meta final es la elaboración de un futuro Código de Derecho civil foral valenciano que englobe las distintas leyes que se promulguen.

La preocupación creciente por asegurar el más correcto y adecuado desarrollo del interés superior de cada menor ante las situaciones de crisis familiar, viene siendo especialmente sentida en nuestra sociedad. Y, de manera particular, existe una demanda creciente para que, en los casos de ruptura o no convivencia entre los progenitores, la convivencia con los hijos e hijas comunes haga compatible ese principio fundamental del interés superior de cada menor, con el principio de igualdad entre los progenitores y con el derecho de cada menor a convivir con ambos, tal y como fue proclamado por la Convención sobre los Derechos del Niño, de 20 de noviembre de 1989, ratificada por España el 30 de noviembre de 1990.

El legislador autonómico valenciano ya fue sensible a esta demanda social cuando promulgó la Ley 12/2008, de 3 de julio, de la Generalitat, de Protección Integral de la Infancia y la Adolescencia de la Comunitat Valenciana. En su artículo 22 configuró el sistema de principios y valores que ahora se plasman en el articulado de la presente Ley en los siguientes términos:

1. Principio de coparentalidad: «Los poderes públicos velarán por la protección del principio de coparentalidad en el cuidado y educación de los menores, y garantizarán el derecho de éstos a que ambos progenitores participen por igual en la toma de decisiones que afecten a sus intereses».

2. Derecho de cada menor «a crecer y vivir con sus padres, si ambos manifiestan voluntad y aptitud para la crianza, procurándose en los casos de separación de los progenitores una convivencia igualitaria con ambos».

3. Derecho de cada menor, separado de un progenitor, «a mantener relaciones personales y contacto directo con ambos progenitores de modo regular».

4. Derecho de cada menor «a mantener relación con sus hermanos, abuelos y demás parientes próximos o allegados».

5. En la observancia de estos derechos prevalecerá siempre el mayor interés de cada menor y la incidencia en su desarrollo psicológico y social.

La presente Ley asume plenamente los presupuestos antes mencionados y, para garantizarlos adecuadamente, considera necesario hacer conscientes a los progenitores sobre la neces-

sitat i importància de pactar, en cas de ruptura o de no convivència, un règim equitatiu de relacions amb els seus fills i filles menors comuns en el que s'ha denominat el «pacte de convivència familiar» i, quan no siga possible aconseguir aqueix pacte, establir la convivència amb els fills i filles, compartida per ambdós progenitors, com a criteri prevalent en el cas que siga el jutge qui haja de fixar les condicions del règim esmentat.

Quant al concepte de custòdia, és clar que aquest terme es queda curt i obsolet per a les pretensions d'una llei que es proposa subratllar la rellevància del contacte quotidià i del tracte freqüent entre els progenitors i els seus fills i filles, com a única via que possibilita el creixement del vincle afectiu familiar i estableix les bases d'un adequat desenvolupament psíquic i emocional de cada menor.

Amb aquesta actuació legislativa es pretenen conjugar els dos principis fonamentals que concorren en els supòsits de no convivència o ruptura d'una parella quan hi ha fills i filles menors comuns: d'una banda, el dret dels fills i de les filles a mantenir una relació equilibrada i continuada amb els dos progenitors i, d'un altre, el dret-deure d'aquests de proveir a la criança i educació dels fills i filles en l'exercici de l'autoritat familiar, l'exercici de la qual en la nova situació exigeix d'ells un major grau de diligència, de cooperació i de responsabilitat.

El règim de convivència compartida per ambdós progenitors amb els fills i filles pretén facilitar un millor encaix de la nova situació familiar per part de cada menor i el manteniment dels llaços d'afectivitat amb els dos progenitors. Així mateix, pretén disminuir el nivell de litigiositat entre aquests, derivada del freqüent atorgament de la convivència a un sol d'ells i afavorir la coresponsabilitat i la distribució igualitària de rols socials entre homes i dones en les relacions familiars.

La present llei s'estructura en sis articles, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals. El seu àmbit d'aplicació ve determinat pel criteri del veïnatge civil valencià dels fills i filles (article 2). L'article 3 estableix els elements i les condicions del denominat «pacte de convivència familiar», que haurà de ser judicialment aprovat; el règim de convivència i/o de relacions familiars dels progenitors amb els fills i filles; el règim de relacions dels fills i filles amb els seus germans i germanes, avis i àvies, parents i altres persones acostades; el destí de l'habitatge i l'aixovar familiar, si és el cas, així com els d'altres habitatges familiars que, pertanyent a un o altre progenitor, hagen estat utilitzats en l'àmbit familiar; i la quantia i el mode de satisfacció de les despeses d'atenció als fills i filles.

La resta de disposicions previstes en la llei afecten els supòsits en què no siga possible aconseguir aqueix pacte i el règim de la guarda i custòdia haja de ser fixat pel jutge. L'article 4 estableix el principi general d'atribució compartida a ambdós progenitors del règim de convivència i els criteris que han de tenir-se en compte a l'efecte, tot habilitant el jutge per a decidir la custòdia individual atenent a les circumstàncies de cada cas. A més, s'estableixen una sèrie de garanties i precaucions per a vetlar per l'interès superior de cada menor, com la possibilitat d'establir un control periòdic de la situació familiar per a confirmar o canviar el règim establert, i l'exclusió de l'atribució compartida del règim de convivència en el cas que un dels progenitors estiga incurs en un procés penal contra l'altre, incloent-hi les situacions de violència domèstica i de gènere.

la necesidad e importancia de pactar, en caso de ruptura o de no convivencia, un régimen equitativo de relaciones con sus hijos e hijas menores comunes en lo que se ha denominado el «pacto de convivencia familiar» y, cuando no sea posible alcanzar ese pacto, establecer la convivencia con los hijos e hijas, compartida por ambos progenitores, como criterio prevalente en caso de que sea el juez quien deba fijar las condiciones de dicho régimen.

En cuanto al concepto de custodia, es claro que este término se queda corto y obsoleto para las pretensiones de una ley que se propone subrayar la relevancia del contacto cotidiano y del roce frecuente entre los progenitores y sus hijos e hijas, como único cauce que posibilita el crecimiento del vínculo afectivo familiar y sienta las bases de un adecuado desarrollo psíquico y emocional de cada menor.

Con esta actuación legislativa se pretenden conjugar los dos principios fundamentales que concurren en los supuestos de no convivencia o ruptura de una pareja cuando existen hijos e hijas menores comunes: por un lado, el derecho de los hijos y de las hijas a mantener una relación equilibrada y continuada con ambos progenitores y, por otro, el derecho-deber de éstos de proveer a la crianza y educación de los hijos e hijas en el ejercicio de la autoridad familiar, cuyo ejercicio en la nueva situación exige de ellos un mayor grado de diligencia, cooperación y responsabilidad.

El régimen de convivencia compartida por ambos progenitores con los hijos e hijas pretende facilitar un mejor encaje de la nueva situación familiar por parte de cada menor y el mantenimiento de los lazos de afectividad con ambos progenitores. Asimismo, pretende disminuir el nivel de litigiosidad entre éstos, derivada del frecuente otorgamiento de la convivencia a uno solo de ellos y favorecer la coresponsabilidad y la distribución igualitaria de roles sociales entre hombres y mujeres en las relaciones familiares.

La presente ley se estructura en seis artículos, una disposición adicional, una disposición transitoria, una disposición derogatoria y cuatro disposiciones finales. Su ámbito de aplicación viene determinado por el criterio de la vecindad civil valenciana de los hijos e hijas (artículo 2). El artículo 3 establece los elementos y las condiciones del denominado «pacto de convivencia familiar», que deberá ser judicialmente aprobado; el régimen de convivencia y/o de relaciones familiares de los progenitores con los hijos e hijas; el régimen de relaciones de los hijos e hijas con sus hermanos y hermanas, abuelos y abuelas, parientes y otras personas allegadas; el destino de la vivienda y el ajuar familiar, en su caso, así como el de otras viviendas familiares que, perteneciendo a uno u otro progenitor, hayan sido utilizadas en el ámbito familiar; y la cuantía y modo de satisfacción de los gastos de atención a los hijos e hijas.

El resto de disposiciones previstas en la ley afectan a los supuestos en que no sea posible alcanzar ese pacto y el régimen de la guarda y custodia deba ser fijado por el juez. El artículo 4 establece el principio general de atribución compartida a ambos progenitores del régimen de convivencia y los criterios que deben tenerse en cuenta a tal efecto, habilitando al juez para decidir la custodia individual atendiendo a las circunstancias de cada caso. Además, se establecen una serie de garantías y precauciones para velar por el interés superior de cada menor, como la posibilidad de establecer un control periódico de la situación familiar para confirmar o cambiar el régimen establecido, y la exclusión de la atribución compartida del régimen de convivencia en caso de que uno de los progenitores esté incurso en un proceso penal contra el otro, incluyendo las situaciones de violencia doméstica y de género.

L'article 5 s'ocupa de l'atribució de l'habitatge familiar i de l'aixovar domèstic. En cas de règim de convivència compartida, es procura que en l'assignació de l'habitatge prevalga l'interès superior de cada menor per damunt de qualsevol altra consideració i s'atenen els interessos del cònjuge que més dificultats pugui tenir per a trobar un nou habitatge després de la ruptura, només en la mesura que siguin compatibles amb l'esmentat interès superior de cada menor. Altrament, quan s'atribuïska a un dels progenitors el règim de convivència amb els fills i filles, en principi s'estableix el criteri d'assignar-li també l'ús de l'habitatge familiar, però tenint en compte a qui pertany aquest, la disponibilitat econòmica de cada progenitor i que l'assignació tindrà sempre una durada temporal limitada, sent el jutge qui en determine el període màxim.

Finalment, l'article 6 s'ocupa de la quantia i el mode de satisfacció de les despeses ordinàries i extraordinàries de manteniment dels fills i filles, i estableix que cada un dels progenitors contribuirà a sufragar-los de conformitat amb els seus recursos propis.

La disposició addicional preveu que l'aprovació del pacte de convivència familiar, les seues modificacions i la seua extinció es tramitaran en els termes previstos per la legislació processal per al conveni regulador. La disposició transitòria estableix que els progenitors i el Ministeri Fiscal compten, a partir de l'entrada en vigor de la llei, amb un termini de dos anys per a sol·licitar la revisió judicial de les mesures adoptades d'acord amb la legislació anterior. I, finalment, les quatre disposicions finals fan, successivament, fan referència a la competència del legislador autonòmic en matèria de dret civil, a l'empara de l'article 49.1.2.^a de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana; a l'aplicació supletòria del Codi Civil; a l'atribució al Consell de la facultat per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'adequat desenvolupament i la millor aplicació d'aquesta llei; i, finalment, a l'entrada en vigor de la norma als trenta dies de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Article 1

Objecte

La present llei té com a objecte regular les relacions familiars dels progenitors que no conviuen, amb els fills i filles comunes subjectes a la seua autoritat parental.

Article 2

Àmbit d'aplicació

D'acord amb el que disposa l'article 3.4 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i les disposicions del títol preliminar del Codi Civil, la present llei s'aplicarà respecte dels fills i filles que ostenten el veïnatge civil valencià.

Article 3

Pacte de convivència familiar

1. Quan els progenitors no convisquen o quan la seua convivència haja cessat, podran atorgar un pacte de convivència familiar, en el qual acordaran els termes de la seua relació amb els seus fills i filles.

2. El pacte de convivència familiar haurà d'establir, almenys, els punts següents:

El artículo 5 se ocupa de la atribución de la vivienda familiar y del ajuar doméstico. En caso de régimen de convivencia compartida, se procura que en la asignación de la vivienda prevalezca el interés superior de cada menor por encima de cualquier otra consideración, y se atienden los intereses del cónyuge que más dificultades pueda tener para encontrar una nueva vivienda después de la ruptura sólo en la medida en que sean compatibles con el citado interés superior de cada menor. Cuando, por el contrario, se atribuya a uno de los progenitores el régimen de convivencia con los hijos e hijas, en principio se establece el criterio de asignarle también el uso de la vivienda familiar, pero teniendo en cuenta a quién pertenece ésta, la disponibilidad económica de cada progenitor y que la asignación tendrá siempre una duración temporal limitada, siendo el juez quien determine el periodo máximo.

Finalmente, el artículo 6 se ocupa de la cuantía y el modo de satisfacción de los gastos ordinarios y extraordinarios de mantenimiento de los hijos e hijas, estableciendo que cada uno de los progenitores contribuirá a sufragarlos de conformidad con sus recursos propios.

La disposición adicional prevé que la aprobación del pacto de convivencia familiar, sus modificaciones y su extinción se tramitarán en los términos previstos por la legislación procesal para el convenio regulador. La disposición transitoria establece que los progenitores y el Ministerio Fiscal cuentan, a partir de la entrada en vigor de la ley, con un plazo de dos años para solicitar la revisión judicial de las medidas adoptadas conforme a la legislación anterior. Y, por último, las cuatro disposiciones finales aluden, sucesivamente, a la competencia del legislador autonómico en materia de Derecho civil, al amparo del artículo 49.1.2.^a del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana; a la aplicación supletoria del Código Civil; a la atribución al Consell de la facultad para dictar cuantas disposiciones sean precisas para el adecuado desarrollo y la mejor aplicación de esta ley; y, por último, a la entrada en vigor de la norma a los treinta días de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Artículo 1

Objeto

La presente ley tiene por objeto regular las relaciones familiares de los progenitores que no conviven, con los hijos e hijas comunes sujetos a su autoridad parental.

Artículo 2

Ámbito de aplicación

De acuerdo con lo dispuesto en el artículo 3.4 del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana y las disposiciones del título preliminar del Código Civil, la presente ley será de aplicación respecto de los hijos e hijas que ostenten la vecindad civil valenciana.

Artículo 3

Pacto de convivencia familiar

1. Cuando los progenitores no convivan o cuando su convivencia haya cesado, podrán otorgar un pacto de convivencia familiar, en el que acordarán los términos de su relación con sus hijos e hijas.

2. El pacto de convivencia familiar deberá establecer, al menos, los siguientes extremos:

a) El règim de convivència i/o de relacions amb els fills i filles.

b) El règim mínim de relació dels fills i filles amb els seus germans i germanes, avis i àvies, i altres parents i persones acostades, sense perjudici del dret d'aquests a exercir tal relació.

c) El destí de l'habitatge i l'aixovar familiar, si és el cas, així com d'altres habitatges familiars que, pertanyent a un o altre progenitor, hagen sigut utilitzats en l'àmbit familiar.

d) La quantia i el mode de satisfer les despeses dels fills i filles.

3. El pacte de convivència familiar podrà modificar-se o extingir-se:

a) Per les causes especificades en el propi pacte.

b) Per mutu acord.

c) A petició d'un dels progenitors, quan hi hagueren sobrevingut circumstàncies rellevants.

d) Per iniciativa del Ministeri Fiscal en la seua funció de protecció dels menors i incapacitats.

e) Per privació, suspensió o extinció de la pàtria potestat a un dels progenitors, sobrevinguda al pacte.

f) Per incompliment greu o reiterat de les obligacions establides en el pacte.

4. El pacte de convivència familiar, les seues modificacions i extinció, tindran efectes una vegada aprovats pel jutge, oït el Ministeri Fiscal.

Article 4

Mesures judicials

1. A falta de pacte entre els progenitors, serà el jutge qui fixarà els extrems enumerats en l'apartat 2 de l'article 3 d'aquesta llei.

2. Com a regla general, atribuirà a ambdós progenitors, de manera compartida, el règim de convivència amb els fills i filles menors d'edat, sense que hi siga obstacle l'oposició d'un dels progenitors o les males relacions entre ells.

3. Abans de fixar el règim de convivència de cada progenitor amb els fills i filles, i a la vista de la proposta de pacte de convivència familiar que cada un d'ells haurà de presentar, el jutge tindrà en compte els factors següents:

a) L'edat dels fills i filles. En els casos de menors lactants, es podrà establir un règim de convivència provisional, de menor extensió, d'acord amb les necessitats de l'infant, que haurà de ser progressivament ampliat a instàncies de qualsevol dels progenitors.

b) La seua opinió, quan tinguin prou maduresa.

c) Els informes socials, metges, psicològics i la resta que hi escaiguen.

d) Els supòsits d'especial arrelament social, escolar o familiar.

e) Les possibilitats de conciliació de la vida familiar i laboral dels progenitors.

f) La disponibilitat de cada un d'ells per a mantenir un tracte directe amb cada menor.

g) Qualsevol altra circumstància rellevant a aquests efectes.

4. El jutge podrà atorgar a un sol dels progenitors el règim de convivència amb els fills i filles quan ho considere necessari per a garantir l'interès superior dels menors i les menors, i a la vista dels informes socials, mèdics, psicològics i la resta que hi escaiguen. En aqueix supòsit, haurà d'establir un règim de relacions familiars adaptat a les circumstàncies pròpies del cas.

a) El régimen de convivencia y/o de relaciones con los hijos e hijas.

b) El régimen mínimo de relación de los hijos e hijas con sus hermanos y hermanas, abuelos y abuelas, y otros parientes y personas allegadas, sin perjuicio del derecho de éstos a ejercer tal relación.

c) El destino de la vivienda y el ajuar familiar, en su caso, así como de otras viviendas familiares que, perteneciendo a uno u otro progenitor, hayan sido utilizadas en el ámbito familiar.

d) La cuantía y el modo de satisfacer los gastos de los hijos e hijas.

3. El pacto de convivencia familiar podrá modificarse o extinguirse:

a) Por las causas especificadas en el propio pacto.

b) Por mutuo acuerdo.

c) A petición de uno de los progenitores, cuando hubieran sobrevenido circunstancias relevantes.

d) Por iniciativa del Ministerio Fiscal en su función de protección de los menores e incapacitados.

e) Por privación, suspensión o extinción de la patria potestad a uno de los progenitores, sobrevenida al pacto.

f) Por incumplimiento grave o reiterado de las obligaciones establecidas en el pacto.

4. El pacto de convivencia familiar, sus modificaciones y extinción, producirán efectos una vez aprobados por el juez, oído el Ministerio Fiscal.

Artículo 4

Medidas judiciales

1. A falta de pacto entre los progenitores, será el juez quien fijará los extremos enumerados en el apartado 2 del artículo 3 de esta ley.

2. Como regla general, atribuirá a ambos progenitores, de manera compartida, el régimen de convivencia con los hijos e hijas menores de edad, sin que sea obstáculo para ello la oposición de uno de los progenitores o las malas relaciones entre ellos.

3. Antes de fijar el régimen de convivencia de cada progenitor con los hijos e hijas, y a la vista de la propuesta de pacto de convivencia familiar que cada uno de ellos deberá presentar, el juez tendrá en cuenta los siguientes factores:

a) La edad de los hijos e hijas. En los casos de menores lactantes, se podrá establecer un régimen de convivencia provisional, de menor extensión, acorde con las necesidades del niño, que deberá ser progresivamente ampliado a instancia de cualquiera de los progenitores.

b) Su opinión, cuando tuvieran la madurez suficiente.

c) Los informes sociales, médicos, psicológicos y demás que procedan.

d) Los supuestos de especial arraigo social, escolar o familiar.

e) Las posibilidades de conciliación de la vida familiar y laboral de los progenitores.

f) La disponibilidad de cada uno de ellos para mantener un trato directo con cada menor.

g) Cualquier otra circunstancia relevante a estos efectos.

4. El juez podrá otorgar a uno solo de los progenitores el régimen de convivencia con los hijos e hijas cuando lo considere necesario para garantizar el interés superior de los menores y las menores, y a la vista de los informes sociales, médicos, psicológicos y demás que procedan. En ese supuesto, deberá establecer un régimen de relaciones familiares adaptado a las circunstancias propias del caso.

5. El jutge, ateses les circumstàncies particulars del cas, podrà establir un control periòdic de la situació familiar i, a la vista dels informes al·ludits en l'apartat anterior, podrà determinar un nou règim de convivència.

6. Excepcionalment tampoc no escaurà l'atribució d'un règim de convivència a un dels progenitors quan estiga incurs en un procés penal iniciat per atemptar contra la vida, la integritat física, la llibertat, la integritat moral o la llibertat i indemnitat sexual de l'altre progenitor o dels fills o filles, i s'hi haja dictat una resolució judicial motivada en la qual es constaten indicis fonamentats i racionals de criminalitat, sempre que, segons els indicis esmentats, l'aplicació del règim de convivència poguera suposar risc objectiu per als fills i filles o per a l'altre progenitor. Tampoc no escaurà quan el jutge advertisca, com a conseqüència de les al·legacions de les parts i de les proves practicades, l'existència d'indicis fonamentats de violència domèstica o de gènere.

Quan es dicte una resolució judicial que pose fi al procediment, amb efectes absolutoris, en qualsevol dels procediments ressenyats en el paràgraf anterior, es podrà revisar, d'ofici o a instàncies de part, l'ordenació de les relacions familiars.

Article 5

Atribució de l'ús de l'habitatge i aixovar familiar

1. En els casos de règim de convivència compartida, la preferència en l'ús de l'habitatge familiar s'atribuirà en funció del que siga més convenient per als fills i filles i, sempre que fóra compatible amb això, al progenitor que tinguera objectivament més dificultats d'accés a un altre habitatge.

2. Quan s'atribuïska a un sol dels progenitors el règim de convivència amb els fills i filles, en principi, se li atribuirà també l'ús de l'habitatge familiar, tenint en compte a qui pertany i la disponibilitat econòmica de cada progenitor.

3. En ambdós supòsits, l'atribució de l'habitatge tindrà caràcter temporal, i el jutge haurà de dictaminar el període màxim de l'ús esmentat.

4. L'aixovar familiar romandrà en l'habitatge familiar llevat que en el pacte de convivència familiar es determine la retirada de béns privatus.

5. Quan s'haja decidit que cap dels progenitors no romanga en l'habitatge familiar, s'efectuarà el repartiment dels béns d'acord amb la legislació que els siga aplicable.

Article 6

Despeses d'atenció als fills i filles

1. En defecte de pacte de convivència familiar, el jutge determinarà, en funció dels recursos econòmics de què disposen ambdós progenitors, la quantitat que aquests hauran de satisfer en concepte de despeses ordinàries d'atenció als fills i filles.

2. Cada un d'ells contribuirà a satisfer aquestes despeses de conformitat amb els seus recursos propis.

3. En funció del règim de convivència amb els fills i filles que s'haja establert, el jutge decidirà el mode concret en què aquestes despeses hagen de ser satisfetes.

4. Les despeses extraordinàries seran satisfetes per ambdós progenitors de conformitat amb allò que s'ha acordat entre ells. A falta de pacte, el jutge decidirà el mode en què hauran de ser sufragades, amb independència de qui les va satisfer.

5. El juez, atendidas las circunstancias particulares del caso, podrá establecer un control periódico de la situación familiar y, a la vista de los informes aludidos en el apartado anterior, podrá determinar un nuevo régimen de convivencia.

6. Excepcionalmente tampoco procederá la atribución de un régimen de convivencia a uno de los progenitores cuando esté incurso en un proceso penal iniciado por atentar contra la vida, la integridad física, la libertad, la integridad moral o la libertad e indemnidad sexual del otro progenitor o de los hijos o hijas, y se haya dictado resolución judicial motivada en la que se constaten indicios fundados y racionales de criminalidad, siempre y cuando, a tenor de dichos indicios, la aplicación del régimen de convivencia pudiera suponer riesgo objetivo para los hijos e hijas o para el otro progenitor. Tampoco procederá cuando el juez advierta, como consecuencia de las alegaciones de las partes y las pruebas practicadas, la existencia de indicios fundados de violencia doméstica o de género.

Cuando se dicte resolución judicial que ponga fin al procedimiento, con efectos absolutorios, en cualquiera de los procedimientos reseñados en el párrafo anterior, se podrá revisar, de oficio o a instancia de parte, la ordenación de las relaciones familiares.

Artículo 5

Atribución del uso de la vivienda y ajuar familiar

1. En los casos de régimen de convivencia compartida, la preferencia en el uso de la vivienda familiar se atribuirá en función de lo que sea más conveniente para los hijos e hijas y, siempre que fuere compatible con ello, al progenitor que tuviera objetivamente mayores dificultades de acceso a otra vivienda.

2. Cuando se atribuya a uno solo de los progenitores el régimen de convivencia con los hijos e hijas, en principio, se le atribuirá también el uso de la vivienda familiar, teniendo en cuenta a quién pertenece y la disponibilidad económica de cada progenitor.

3. En ambos supuestos, la atribución de la vivienda tendrá carácter temporal, debiendo el juez dictaminar el período máximo de dicho uso.

4. El ajuar familiar permanecerá en la vivienda familiar salvo que en el pacto de convivencia familiar se determine la retirada de bienes privativos.

5. Cuando se haya decidido que ninguno de los progenitores permanezca en la vivienda familiar, se efectuará el reparto de los bienes de acuerdo con la legislación que les sea aplicable.

Artículo 6

Gastos de atención a los hijos e hijas

1. En defecto de pacto de convivencia familiar, el juez determinará, en función de los recursos económicos de que dispongan ambos progenitores, la cantidad que éstos deberán satisfacer en concepto de gastos ordinarios de atención a los hijos e hijas.

2. Cada uno de ellos contribuirá a satisfacer estos gastos de conformidad con sus recursos propios.

3. En función del régimen de convivencia con los hijos e hijas que se haya establecido, el juez decidirá el modo concreto en que estos gastos hayan de ser satisfechos.

4. Los gastos extraordinarios serán satisfechos por ambos progenitores de conformidad con lo acordado entre ellos. A falta de pacto, el juez decidirá el modo en que deberán ser sufragados, con independencia de quien los satisfizo.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única

Tramitació del pacte de convivència familiar, de les seues modificacions i de la seua extinció

El pacte de convivència familiar, les seues modificacions i la seua extinció es tramitaran en els termes previstos per la legislació processal per al conveni regulador.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Única

Revisió judicial de mesures adoptades d'acord amb la legislació anterior

A través del procediment establert en la legislació processal per a la modificació de mesures i en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, es podran revisar judicialment les adoptades d'acord amb la legislació anterior, quan algun dels progenitors o el Ministeri Fiscal, respecte de casos concrets, sol·liciten l'aplicació d'aquesta norma.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única

Derogació normativa

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Títol competencial habilitant

La present llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva que l'article 49.1.2.^a de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana atorga a la Generalitat.

Segona

Aplicació supletòria del Codi Civil

El Codi Civil s'aplicarà amb caràcter supletori, en defecte de la present llei, en totes les matèries regulades per aquesta.

Tercera

Habilitació per al desplegament reglamentari

Es faculta el Consell per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per a l'adequat desenrotllament i la millor aplicació d'aquesta llei.

Quarta

Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor als trenta dies de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Única

Tramitación del pacto de convivencia familiar, de sus modificaciones y de su extinción

El pacto de convivencia familiar, sus modificaciones y su extinción se tramitarán en los términos previstos por la legislación procesal para el convenio regulador.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA

Única

Revisión judicial de medidas adoptadas conforme a la legislación anterior

A través del procedimiento establecido en la legislación procesal para la modificación de medidas y en el plazo de dos años a partir de la entrada en vigor de esta ley, se podrán revisar judicialmente las adoptadas conforme a la legislación anterior, cuando alguno de los progenitores o el Ministerio Fiscal, respecto de casos concretos, soliciten la aplicación de esta norma.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única

Derogación normativa

Quedan derogadas cuantas disposiciones de igual o inferior rango se opongan a lo dispuesto en esta ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Título competencial habilitante

La presente ley se dicta al amparo de la competencia exclusiva que el artículo 49.1.2.^a del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana otorga a la Generalitat.

Segunda

Aplicación supletoria del Código Civil

El Código Civil se aplicará con carácter supletorio, en defecto de la presente ley, en todas las materias reguladas por ésta.

Tercera

Habilitación para el desarrollo reglamentario

Se faculta al Consell para dictar cuantas disposiciones sean precisas para el adecuado desarrollo y la mejor aplicación de esta ley.

Cuarta

Entrada en vigor

Esta ley entrará en vigor a los treinta días de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.